

- Орисницата съ тебъ се грозно подигра,
 Че те исхвърли тукъ—на врѣме и на мѣсто! —
 Въвъ Каменградъ и то въ седемьдесетъ и шесто...
- 380 И тука въ паметъта на пѣргавий младежъ,
 Се заизреждахъ, пакъ както по-напрежъ,
 Статистики, числа и думи рой безреденъ,
 Които отнапрѣдъ, надъ масата приведенъ,
 Той прѣобръщаше, да види гдѣ, какво
 И какъ стои.—Самси, той нѣкакво дърво
 На бѣлъ хартиенъ кжсъ, за по да е нагледно,
 Бѣ начърталъ: единъ по други се поредно
 Възѣмахъ далечъ извити клонъ до клонъ,—
 А вмѣсто листе се тѣлпѣхъ гѣстъ заслонъ
- 390 Отъ цифри, съ буквици начални означени
 Отпрѣдъ—та да се знае какъ еж распрѣдѣленн
 Села и градове на пунктове, и кой
 Какво е натъкмилъ, прѣсмѣтнжто на брой...
 И мѣрнахъ се въ мигъ прѣдъ погледа му ясенъ:
 — Т-ербелъ, У-реулъ, Р-оманъ и Царъ И-ванъ
 [и Я-сенъ...
- „Т-у-р-ц-и-я!“ викнж той и плеснж пестъ о пестъ...
 А тутъкси прѣзъ умъ седемдесетъ и шестъ
 Число, отнѣгдѣ си залетело прѣхвъркнж...
- 400 И плахъ се той изви, озърнж се и млѣкнж...
 Надъ масата прѣвитъ, съсъ огнено чело,
 На чиста книга той число подиръ число
 Срѣди, прѣсмѣтнж ги, отново ги размѣси—
 И въ смѣтки нѣкакви дълбоко се унеси.

(Слѣдва крайтъ).

